

عنوان مقاله:

رابطه خودتنظیمی انگیزشی با اهمال کاری و درگیری تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

روح اله فرحمند - کارشناسی اصول و فقه حوزه علمیه قم ، مربی پرورشی

منصور رحیمی - کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه پیام نور شیراز ، معلم

سیف اله خرسند - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لامرد ، معلم

ابوالقاسم سیفائی نژاد - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان شهید مطهری شیراز ، دانشجو معلم

احمدرضا اسلام لوتی - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی شیراز ، معلم

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه خودتنظیمی انگیزشی با اهمال کاری و درگیری تحصیلی دانش آموزان می باشد و روش پژوهش از نوع مروری است . این پژوهش به بررسی رابطه خودتنظیمی انگیزشی با اهمال کاری و درگیری تحصیلی دانش آموزان و تعاریف این متغیرها به وسیله مرور پژوهش های پیشین و مبانی نظری در این زمینه می پردازد. به صورت کلی یافته های پژوهش ها حاکی از آنست که آموزش خودتنظیمی انگیزشی باعث افزایش درگیری تحصیلی و کاهش اهمال کاری می شود. راهبردهای خودتنظیمی باعث افزایش درگیری شناختی و انگیزشی می شود و این به موفقیت و پیشرفت در اهداف یادگیری منجر می شود. همچنین خودتنظیمی روشی برای تغییر افکار، احساسات، تمایلات، اعمال فرد و بهبود تلاش و درگیری در امور روزانه است که با نظم و معنا دادن به زندگی می تواند به اهداف بالاتری مانند درگیری تحصیلی برسد. همچنین در افرادی که مهارت خودتنظیمی انگیزشی را در خود پرورش میدهند اهمال کاری کاهش می یابد. بنابراین پیشنهاد می شود، مسئولان و برنامه ریزان درسی آموزش و پرورش به منظور آموزش خودتنظیمی انگیزشی برای افزایش درگیری تحصیلی و کاهش اهمال کاری دانش آموزان ، محتوای آموزشی را برای پرورش خودتنظیمی انگیزشی در برنامه های درسی بگنجانند و به مدرسان نیز آموزش های لازم در این زمینه ارایه گردد

کلمات کلیدی:

خودتنظیمی انگیزشی، درگیری تحصیلی، اهمال کاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1713039>

